

ملیحه سعیدی، آهنگساز:

به کوشش: مریم مهدیقلی

عدم امنیت شغلی گریبانگیز

● ساز قانون به لحاظ تاریخی سازی ایرانیست و مبتکر آن صفی‌الدین ارموی بوده است.

● نمی‌دانم چرا با وجود تغییرهای پدید آمده همچنان از اجرای برنامه‌های موسیقی زنده یا ضبط شده هنرمندان در سیما جلوگیری می‌شود و این که چرا نمایش آلات موسیقی یا نوازندگان در حین اجرا منع شده است؟

ملیحه سعیدی، آهنگساز، محقق و نوازنده‌ی ساز قانون به سال ۱۳۲۷ در تهران متولد شده است. وی فراگیری موسیقی را از کودکی آغاز کرد. پس از دوره‌ی ابتدایی تحصیلات خود را در هنرستان موسیقی ملی شروع کرد و سازهای ویلان، پیانو، قیچک و قانون را آموخت، در سال ۱۳۵۱ ضمن تحصیل در دانشکده‌ی هنرهای زیبای دانشگاه تهران، به تحقیق و تدریس و در مرکز حفظ و اشاعه‌ی موسیقی به نواختن انواع سازهای مورد علاقه‌اش پرداخته است. او در سال ۱۳۵۶ در رشته‌ی تخصصی ساز قانون از دانشکده‌ی هنر فارغ‌التحصیل شد و با تغییر ردیف فواصل موسیقی از عربی به موسیقی ایرانی تحولی بزرگ در ساز قانون پدید آورد. این مبتکر و محقق و نوازنده‌ی گرامی رهبری ارکستر نیریز زنان و مردان را عهده‌دار شده است و

تالیفات متعددی در زمینه‌ی موسیقی به‌خصوص ساز قانون دارد. خانم سعیدی دارای درجه‌ی کارشناسی ارشد در موسیقی است و ضمن تدریس در مراکز دولتی، در آموزشگاه نیریز مخصوص بانوان که در سال گذشته افتتاح شد، به آموزش خصوصی موسیقی می‌پردازد. از ایشان چندین نوار تک نوازی و اجرای برنامه با آواز خوانندگان مرد ضبط و در دسترس عموم قرار دارد. دنلوا، سفر عشق، یار پنهان و غوغای جان از نمونه‌های اجرای برنامه با آواز خوانندگان است. وی در حال حاضر مدیریت هنرستان موسیقی ملی (دخترانه) را بر عهده دارد.

– خانم سعیدی لطفاً کمی درباره‌ی ساز قانون و تاریخچه‌ی آن برای خوانندگان حقوق زنان توضیح بفرمایید.

– ساز قانون به لحاظ تاریخی سازی ایرانیست و مبتکر آن بنا بر کتاب کنزالتحف، صفی‌الدین ارموی بوده است که در شکل اولیه‌اش این ساز را نزهه می‌خواندند. این ساز در اندازه‌های کوچک‌تر با تغییراتی به ابتکار فارابی استاد بزرگ موسیقی ساخته شد که در طول تاریخ از نظر شکل و اندازه و نحوه‌ی کار تا به امروز تغییر و تحول زیادی داشته است و بین نوع ایرانی، ترکی، مصری و ارمنستانی آن تفاوت‌هایی وجود دارد.

– چرا فارابی را غیر ایرانی و ساز قانون را عربی می‌دانستند؟

– بعد از اسلام که موسیقی غنا حرام شد، بسیاری از سازها از جرگه‌ی موسیقی کنار رفت و طی دو قرن از موسیقی خبری نبود. در این مقطع که زبان و ادبیات عرب نیز رونق فراوانی در ایران یافت و بر زبان فارسی چیره شد، ادیبان و استادان آن زمان برای ماندگاری آثارشان ترجیح دادند، کتاب‌ها و رساله‌ها و مطالب نظم و نثر خود را به زبان عربی تدوین و تألیف کنند و افرادی چون فارابی، ابن سینا و صفی‌الدین از این جمله‌اند و درباره‌ی فارابی، عده‌ای او را عرب و عده‌ای دیگر به لحاظ کلمه‌ی ازلغ که در نسب فارابی آمده است او را ترک قلمداد کردند. ازلغ به معنای سردار بزرگ است

اما این دلایل کافی نبود و فارابی به گفته‌ی عبدالملک خشبه، بنا بر کتاب موسیقی الکبیر اهل فاریاب خراسان است و این مستشرق‌ها بودند چون بارون رودلف دلانژه فرانسوی که معتقد بود ابن سینا، فارابی و صفی‌الدین ارموی همه عرب بودند و برای او صحت مطالب جمع‌آوری شده این قدر مهم نبود که در ریشه‌یابی این مسئله شک کند و در پی تحقیق برآید و بداند که این‌ها همه ایرانی هستند.

– چرا ساز قانون کم‌تر از سازهای دیگر مورد توجه قرار گرفته است؟

– یک دلیل مهمش همان تغییر و تحول مذهبی و تاریخیست و اثر آن بر موسیقی. دیگر این که ساز قانون در اندازه‌های کاملاً بزرگ‌تر از شکل کنونی ساخته می‌شد و حمل و نقل آن مشکلاتی به وجود می‌آورد و این امور در کنار هم موجب شد که ساز قانون در کشورهای غیر ایرانی چون کشورهای عربی، ارمنستان، ترکیه مورد توجه بیشتر قرار گیرد و در ایران به فراموشی سپرده شود. چون از دید مردم و شنوایی آنان خارج شد. به طور کل از وقتی هم که سنتور در ایران استفاده‌ی فراوان پیدا کرد، ساز قانون به علت همین عدم شناخت گم شد و توجه کم‌تری بدان شد. تلاش و تحقیقاتی هم در این باره صورت نگرفته است و کار تحقیق و معرفی آن از همان شروع فعالیت من و همکاران استاد و صاحب نظر به‌طور جدی صورت گرفته است و حالا هم با توجه به عوامل موجود، این عدم شناخت و بهره‌گیری از ساز قانون که بسیار ظریف و زیبا است، در تک نوازی و اجرای گروهی آلات موسیقی حتا در یک آهنگ، بین خود دست اندرکاران موسیقی وجود دارد. بیش‌تر مردم یا قانون را نمی‌شناسند یا با سنتور اشتباه می‌گیرند.

– ساز قانون از چه نوع سازهایی است و چگونه نواخته می‌شود؟

– این ساز به دسته‌ی سازهای مضرابی تعلق دارد و من در نواختن این ساز – که تا به حال به وسیله دو انگشت از هر دست صورت می‌گرفته – تحولی ایجاد کردم و اکنون می‌توانم با ده انگشت این ساز را بنوازم. دیگران هم با تمرین و عشق و علاقه می‌توانند به این مهارت دست یابند. این ساز در کشورهای عربی آن‌چنان

● ملیحه سعیدی:

من با گوش کردن به نوارهای متعدد، ردیف موسیقی ایرانی را بر ساز پیاده کردم و این امر موجب تحولی در ردیف فواصل موسیقی از عربی به ایرانی شد.

برمندگان در عرصه‌ی موسیقی ست

صحيح و شناخت و ترویج آن در نزد هنرآموزان، دانش پژوهان و مردم علاقه‌مند به موسیقی به‌ویژه ساز قانون، مشکلات معنوی و مادی فراوانی را محتمل شدم و برای چاپ اولین جلد این کتاب از فروش مهم‌ترین و ضروری‌ترین وسایل خودمان، مثل پیانو که داشتش برای موسیقیدان حیاتی‌ست یا فروش ماشین هم، خودداری نکردیم و کتاب اول در سال ۱۳۶۸ به چاپ رسید، جلد دوم و سوم که الان زیر چاپ است. کتاب دیگرم برگردان ردیف به روایت میرزا عبدالله است که به همراه نوار تدوین و آماده‌ی چاپ است و کتاب دیگری در این زمینه نوشتیم که ردیف مختص ساز قانون نام دارد.

- در زمینه‌ی ساخت آهنگ و ضبط برنامه‌ها تا چه فعالیت‌هایی داشته‌اید؟

- قطعاتی ساختم که پیش درآمد بیات ترک یا شور و چهار مضراب بوده است و این‌ها جنبه‌ی آموزشی داشته اما در کتاب دوم، قطعه‌ی شوریده دل را دارم و در تک نوازی هم نوارهایی چون دلنوا ضبط و تکثیر شده است.

در زمینه‌ی اجرا هم با آقایان مختاباد، فاضل جمشیدی، آثار سفر عشق و یار پنهان و غوغای جان ضبط و در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته است. از طرف صدا و سیما هم برنامه‌های مختلفی از اجرای گروهی و تک‌نوازی داشتم که بیشتر برای خارج از کشور و شبکه‌ی جام جم بوده است.

- فعالیت‌های موسیقی را در سال‌های اخیر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

- بعد از انقلاب موسیقی در همه‌ی رشته‌ها کم رنگ شد و گاهی به صفر رسید. اما تدریس در هنرستان موسیقی در دو بخش پسران و دختران ادامه یافت. در این دوران با توجه به تغییر دیدگاه‌ها و اجرای سیاست‌های جدید حاکم بر ارشاد و به طور کل در جامعه، خانواده‌ها کم‌تر موافق تحصیل فرزندان خود در رشته‌ی موسیقی بودند و بینش مثبتی که باعث آموزش تعداد زیادتری از جوانان و علاقه‌مندان باشد و ترویج و تحولی در موسیقی پدید آورد، وجود نداشت. به ویژه در این هنر نسبت به زنان و دختران که علاقه و استعداد خود را می‌توانستند با آموزش و کار و تمرین در مراکز رسمی و دولتی و خصوصی بارور و شکوفا کنند، اصلاً برخورد خوبی نشد. به طور کل در این وضعیت به موسیقی و استادان این رشته و حتی آنان که نوازندگی تنها حرفه‌ی زندگی‌شان بود، بی‌توجهی و بی‌مهری شد.

به مرور با فعالیت‌های مثبت و سازنده‌ی استادان و صاحب نظران تغییری در دیدگاه‌ها پدید آمد و کم‌کم آموزشگاه‌های خصوصی و بخش دولتی فعالیت جدیدی را براساس قوانین موجود شروع کردند و به این ترتیب پخش موسیقی سنتی و کلاسیک خارجی در صدا و سیما هم رو به افزایش گذاشت. هرچند برنامه‌ها پربار و تخصصی و متنوع نبود اما تغییراتی از این زمان به بعد در روند آموزش و فرهنگ موسیقی در جامعه

- دستاورد این تحقیق و تلاش مداوم شما، موجب چه تغییر و تحولی بر ساز قانون شد؟
- در زمانی که استاد صفوت، استاد سه تار، ردیف‌های موسیقی را با من کار می‌کردند، متوجه این راز شدم که چه‌گونه می‌توان این تغییر و تحول را در تکنیک ساز پدید آورد. من با گوش کردن به نوارهای متعدد، ردیف موسیقی ایرانی را بر ساز پیاده کردم و این امر موجب تحولی در ردیف فواصل موسیقی از عربی به ایرانی شد. در این تغییر تکنیک، در ساخت ساز قانون هم باید تغییراتی ایجاد می‌شد که به همکاری استادان و همسرم احمد ستوده سازهای جدید با توجه به تغییرات جدید ساخته شد.

- خانم سعیدی نتایج این تحقیقات در چند سال گردآوری و به چاپ رسیده است؟

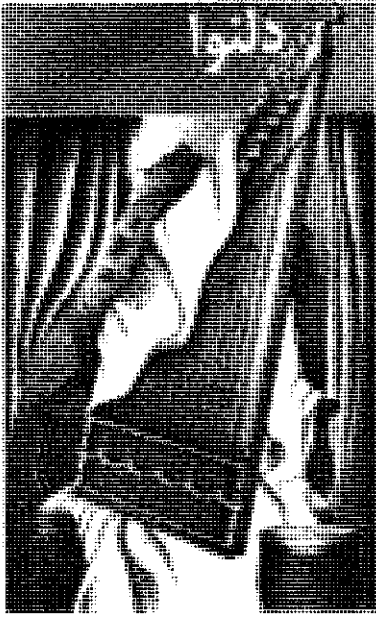
- ۲۲ سال به تحقیق و تلاش شبانه‌روزی با بهره‌گیری از تجربیات استادانی چون، استاد صفوت، فروتن، دهلوی، برومند و هرمزی پرداختم و در سال‌های اخیر در این زمینه کتاب آموزش ساز قانون را در سه جلد تألیف کردم. و برای رسیدن به هدف والای آموزش

معروف شد که کم‌تر باورش شده که این ساز ایرانی ست و نوازندگان ماهری دارد.

- خانم سعیدی در حالی که ساز تخصصی شما ویلون بود، چه‌طور به ساز قانون علاقه‌مند شدید؟

- وقتی وارد هنرستان شدم قانون انتخاب دوم من بود، در آن زمان استاد مفتاح که خود موسیقیدان و نوازنده‌ی ویلون بودند، به بغداد رفته و پس از آموزش تکنیک‌های اجرایی این ساز به عربی، آن را به ایران آورد. پس از مدتی که من با این ساز کار می‌کردم این سؤال برایم مطرح شد که چرا قانون با تکنیک عربی نواخته می‌شود، نه ایرانی؟

از این زمان با علاقه و کنجکاوی زیاد در پی یافتن پاسخ، به تحقیق درباره‌ی آن پرداختم و شاید اگر در نزد استادان این ساز به عنوان انتخاب دوم مطرح نبود، با توجه به این‌که قانون سازی مضرابی‌ست، برخلاف ویولون که سازی کششی‌ست، من زودتر به این سؤال رسیده بودم و تحقیق برای پیاده کردن تکنیک ایرانی را بر روی آن شروع می‌کردم.

● وجود کمیسیون‌های متشکل از متخصصان، محققان و صاحب‌نظران برای بررسی وضعیت موسیقی و سیاست‌گذاری‌های جدید ضرورت دارد.

● فقر فرهنگی و باور نداشتن زنان و استعدادهاشان در عرصه‌ی موسیقی، مشکل بزرگ زنان است.

پدید آمد اما باید توجه داشت که موسیقی بیش از این‌ها احتیاج به توجه دارد.
- شما به عنوان زنی موسیقیدان و نوازنده فکر می‌کنید زنان در این رشته با چه مشکلاتی روبه‌رو هستند؟

- می‌دانیم که به لحاظ فقر فرهنگی در زمینه‌ی موسیقی و دیدگاه منفی، مشکل زنان در این مقطع چند برابر مردان است و درد بزرگ‌تر این‌ها که حتی در میان مردانی هم که با زنان موسیقیدان به لحاظ ضرورت حرفه‌ای خود، در رشته‌های مختلف به همکاری و همراهی مجبور بودند و باید از استادان خانم دستور می‌گرفتند نیز باور نداشتن زنان و استعدادهاشان در عرصه‌ی موسیقی وجود داشت اما من با عشق و پشتکار و تعهدی که در خود حس می‌کردم با همه‌ی مشکلات به فعالیتیم ادامه دادم و معتقد بودم که با اتخاذ شیوه‌های مناسب و ارائه‌ی موسیقی سالم و جذاب با بهره‌گیری از صاحب‌نظران، متخصصان و مشاوران به لحاظ شناخت و تفکیک نوع موسیقی خوب و مبتذل و مناسب از یک طرف و همکاری و همدلی صدا و سیما در ارائه‌ی برنامه‌های روشنگرانه و سازنده و پخش موسیقی سالم و مفید و گیرا برای همه‌ی اقشار می‌توان این دیدگاه نادرست را اصلاح و گام‌های مثبت و مفیدی در این رشته از هنر و فرهنگ برداشت.

در اجرای هر برنامه سختی‌های زیادی متحمل شدیم تا به صدور مجوز رسیده و با کم‌ترین امکانات عمل کردیم اما این‌ها هیچ کدام ما را از فعالیت‌های تحقیق، تألیف و کارهای اجرایی باز نداشته است.

استقبال زنان از برنامه‌های موسیقی از بعد از انقلاب بسیار خوب بود و اولین اجرای برنامه‌ی ما تا دوازده شب ادامه داشت. وقتی آن‌ها ساعتی را در محیطی صمیمی به دور از تمام مشکلات و گرفتاری‌های خانوادگی و اجتماعی می‌گذرانند و با نوای موسیقی به آرامش و شادی روانی و جسمی دست می‌یابند، و این تغییر روحیه در زنان و دختران به عمق خانواده انتقال می‌یابد و اثرهای مثبت آن کاملاً قابل مشاهده است. اجراهای مآگاهی متوقف می‌شد و تا به حال اجراهای زیادی به مناسبت‌های مختلف در فرهنگ‌سراها از جمله بهمن، تالار وحدت، فرهنگ سرای خاوران و جاهای دیگر داشتیم.

غیر از مسئله‌ی عقیدتی و دیدگاه‌های موجود در ابعاد مذهبی و سیاسی، موسیقی در خانواده‌ها جا نیفتاده است و مردان همچنان از این‌که همسرشان یا دخترشان دارای حرفه‌ای در زمینه‌ی موسیقی به‌خصوص نوازندگی باشد، خشنود نیستند و بیش‌تر هنرآموزان و فارغ‌التحصیلان ما پس از ازدواج به کناره‌گیری از فعالیت‌های اجتماعی و حرفه‌ای مجبور می‌شوند که این با وجود صرف وقت و هزینه برای آموزش و پرورش آنان از یک طرف و توقف رشد استعدادهای آنان از طرف دیگر جای تأسف دارد.

دیگر این‌که خودباوری و پشتکار زنان آندک است در شهرستان‌ها این تفاوت بین مردان و زنان بسیار است، چون آن‌ها از امکانات آموزشی کم‌تری برخوردارند و تهیه‌ی ساز نیز مشکل دیگری است که اکثراً در آن جا یا کم است و یا مراکز که در آن ساز فروخته شود، نیست. توجه مسئولان در این زمینه، در بخش دولتی و خصوصی - باید بیشتر شود و با بررسی همه‌جانبه‌ای به توسعه‌ی موسیقی در میان جوانان با ایجاد مدارس و امکانات آموزشی و فرهنگی و برنامه‌های متنوع و مختلف بپردازند. و مسئله‌ی جنسیت نباید مانع زنان حتی در دورترین نقاط کشور باشد. تعادل و عدالت در بهره‌گیری از امکانات دولتی اصل مهمی است که باید در نقاط محروم بیش‌تر به آن توجه شود.

- در حال حاضر فعالیت‌های هنری شما در چه بخش‌هایی متمرکز است؟
 - من همراه با تدریس و تحقیق و ضمن ساخت آهنگ و نوازندگی مسئولیت برای رهبری ارکستر نیریز، زنان و مردان را در اجراها به عهده دارم.

آموزشگاه نیریز هم در سال گذشته افتتاح شد ولی پس از این‌که ریاست هنرستان موسیقی دختران را قبول کردم، آموزشگاه بنا به قوانین وزارت ارشاد تعطیل شد! که این جای بحث دارد و باید مورد بررسی قرار گیرد. و در کنار این فعالیت‌ها و مسئولیت‌ها مرتب ضبط نوار داریم، مسافرت‌هایی هم به دعوت مراکز هنری خارج از کشور یا به مناسبت‌هایی از طرف ارشاد یا مراکز دیگر داخلی به خارج از کشور داشته و دارم که همیشه با استقبال ایرانیان خارج از کشور مواجه بوده‌ام.

نکته‌ی قابل ذکر این است که با وجود تغییرهای پدید آمده همچنان از اجرای برنامه‌های موسیقی زنده یا ضبط شده‌ی هنرمندان در سیما جلوگیری می‌شود ضمناً نمی‌دانم چرا نمایش آلات موسیقی یا نوازندگان در حین اجرا منع شده است؟

- برای حل این مشکلات، انسجام، تغییر و تحول اساسی چه پیشنهاداتی دارید؟

- وجود کمیسیون‌هایی متشکل از متخصصان، محققان و صاحب‌نظران برای بررسی وضعیت موسیقی در گذشته و حال برای طرح برنامه‌های علمی و اجرایی و سیاست‌گذاری‌های جدید ضرورت دارد و تشکیل صنف و اتحادیه‌ی خاص موسیقیدان‌ها از طرف مسئولان و همه‌ی فعالان در این رشته می‌تواند به وضع ناسامان آنان و موسیقی در همه‌ی ابعاد در جامعه‌ی ما نظم دهد و ساماندهی مثبتی در این باره ایجاد کند.

باید این هیأت‌ها بر تولید، تألیف و اجرا، نظارت علمی، تخصصی هم داشته باشد - مثلاً در چاپ یک کتاب باید در استفاده از علائم موسیقی اتفاق نظر باشد و علائم صورت بین‌المللی باید تا موسیقی اصیل و سنتی ما قابل شناخت و فهم اساتید جهان باشد و در بیرون از کشور این آثار مورد بررسی و اجرا قرار گیرد.

کتاب‌های ما مفایر با اصول و علائم بین‌المللی موسیقی تدوین و تألیف می‌شود. این کمیسیون‌ها، هیأت‌ها و صنف می‌توانند، سمت و سوی راه پیشرفت

موسیقی ما را تعیین کنند و سرعت دهند.

- پژوهش در زمینه موسیقی را چه گونه ارزیابی می‌کنید؟

- اصولاً برخورد علمی با موسیقی در حد صفر بوده است و موسیقی به عنوان شاخه‌ای از علوم مطرح نبوده است. همیشه به عنوان رشته‌ای هنری، آن هم به گونه‌ی غیر علمی قابل توجه بوده است. من معتقدم این دیدگاه درباره‌ی موسیقی باید به‌وسیله‌ی آموزش و پرورش در ابتدا و بعد هم دانشگاه‌ها و مراکز هنر و فرهنگ در فرزندانمان ایجاد شود و جایگاه واقعی موسیقی و موسیقیدان روشن شود. همان‌طور که طی سالیان بعد از انقلاب با کم‌ترین امکانات مکتوبی و مادی به کمک جمعی از استادان در این راه قدم‌های مثبتی برداشتم، باید همه‌ی رشته‌های موسیقی در مدارس، هنرستان و دانشگاه به شیوه‌ی پژوهشی و علمی تدریس و آموزش داده شود و طی تمرین و کارهای اجرایی به طور مستقیم جوانان و هنرآموزان را در برنامه‌ها مشارکت مستقیم دهند ضمناً باید کتاب‌هایی مفید و مستند به تاریخ و فنون خاص این رشته همراه معرفی نامه‌ای از هنرمندان، مؤلفان و اجرای برنامه‌ها تولید و در دسترس هنرآموزان، دانش‌پژوهان و علاقه‌مندان قرار گیرد.

زمینه‌ی پژوهش بسیار گسترده است. استادان متخصص و جامعه‌شناسان و روان‌شناسان براساس نیاز هر قسمت می‌توانند درباره‌ی موسیقی پژوهش کنند و با تعیین برنامه‌های مدون و بودجه‌ی معین مراکز و سازمان‌های علمی، فرهنگی و هنری با حمایت‌های لازم بدین امر مهم بپردازند. منابع کمی در حال حاضر در دسترس محققان و علاقه‌مندان در این رشته قرار دارد، که باید برای شناخت این منابع فعالیت جدی و گسترده‌ای صورت گیرد و مطلب تنظیم و گردآوری شده، به‌وسیله‌ی بانک اطلاعاتی عرضه شود.

- وزارت ارشاد و صدا و سیما در توسعه‌ی موسیقی چه نقشی دارند؟

- این دو مرکز مهم می‌توانند با وجود امکانات و برخورداری از حمایت‌های مستقیم دولتی و غیر دولتی در معرفی استادان موسیقی، ایجاد مراکز آموزشی و تولید آلات موسیقی و بالا بردن سطح شناخت، آموزش، ترویج و توسعه‌ی موسیقی نقشی فراگیر داشته باشند. صدا و سیما هم با استفاده از نظرهای متخصصان و صاحب نظران می‌تواند در ارائه‌ی برنامه‌ها نوع گرایشی و تنوع‌طلبی داشته باشد. ما می‌بینیم که مردم خیلی از سازها را با این‌که ایرانی‌ست، نمی‌شناسند. برای مثال در هنرستان ما با این عدم شناخت مردم نسبت به سازهای ایرانی مشکل داریم و خانواده‌ها در انتخاب ساز برای فرزندانمان فقط بر روی سازهای شناخته شده چون پیانو، تار، سنتور و سه تار و ویلن اصرار دارند.

نمایش سازها و معرفی آن در برنامه‌های سیما می‌تواند بسیار مفید و مؤثر باشد. ارائه‌ی برنامه‌های متناسب هر سن و اجرای خوب و متنوع موسیقی موجب جذب جوانان به موسیقی ایرانی می‌شود و از جذب آنان به موسیقی مبتذل یا غربی جلوگیری می‌کند. مسئله‌ی تهاجم فرهنگی را باید با عمل در تهیه و ارائه

و اجرای مفید و خوب از موسیقی حل کرد و توسط مطبوعات و صدا و سیما از موسیقی سنتی و جوان پسند نگرشی درست به اجتماع داده شود. متولیان امر و استادان باید برای جوانان، کودکان و بزرگسالان حد و مرزی در شیوه و شناخت و اجراها قائل شوند و موجب زدگی آنان و کسالت روحی و در نتیجه بی‌تفاوتی و انزجار آن‌ها از فرهنگ و موسیقی کشورشان نشوند تا از گسترش موسیقی غربی نامطلوب و مبتذل جلوگیری شود.

- در عرصه‌ی موسیقی هنرمندان و موسیقی‌دانان و نوازندگان و به طور کل دست‌اندر کاران موسیقی از چه حمایت‌هایی برخوردارند؟

- کارشناسان موسیقی و کارمندان رسمی طبق قوانین و مقررات وزارت ارشاد و صدا و سیما همچون دیگر کارمندان رسمی دولت، از شرایط و ضوابط سازمانی برخوردارند، مثل تسهیلات بیمه، بازنشستگی و وام‌های رفاهی و گاهی مسکن و هیچ فرقی با دیگر کارمندان ندارند. اما هنرمندان غیررسمی و آن دسته از افرادی که آزاد کار می‌کنند و به این رشته‌ی هنری به عنوان حرفه نگریسته‌اند، چون از حمایت‌های اقتصادی، اجتماعی برخوردار نیستند، دچار مشکلات فراوانی می‌شوند و گاه برای بهبود وضعیت خود چند شغله شده‌اند و به این ترتیب از تلاش آنان در موسیقی به شدت کاسته می‌شود، این موضوع موجب افت و سکون تولیدات هنری این رشته می‌شود. احساس ناامنی و دغدغه‌ی خاطر هنرمندان زحمت‌کش، برای دوران بازنشستگی و از کار افتادگی معضل بزرگی است برای آنان. من و همکارانم نیز در حال حاضر در دوران بازنشستگی به غیر از همان حقوق و مزایای تعیین شده از حمایت‌های دیگری به لحاظ اقتصادی و فرهنگی برخوردار نیستیم. مهم‌ترین‌ها که هنرمندان در این رشته همان طور که گفتم دارای صنف هم نیستند که از تشکیلی منسجم و قانونمند بهره‌گیرند و از حمایت‌های صنفی مثل دیگر رشته‌ها و حرفه‌ها

برخوردار باشند. تشکیل صنف و تجمع هنرمندان می‌تواند حلال بسیاری از مشکلات آنان باشد. آسایش فکری و احساس امنیت و اطمینان همه جانبه، مهم‌ترین عامل تحول و توسعه در فرهنگ و هنر است. عدم امنیت شغلی اینک گریبانگیر هنرمندان در عرصه‌ی موسیقی‌ست. این موضوع موجب آشفتگی، کندی روند پیشرفت‌ها و حتا در بعضی موارد سوء استفاده‌های نابه‌جا به لحاظ تولید محصولات خاص این عرصه و اجحاف در حق سازندگان و نوازندگان موسیقی شده است. باز می‌گویم ضرورت وجود صنف روزبه‌روز بیش‌تر شده و مسئولان باید به کمک صاحبان فن در عرصه‌ی موسیقی به آن به طور خاص توجه کنند تا رفع مشکل شود. □

کارگاه

داستان

نویسی

آموزش داستان نویسی

تئوری داستان کوتاه

زمان و مکان آن در

فضای سرزمینی

داستان‌های ایران و جهان

مدرس شیوا ارسطویی

تلفن: ۲۲۳۴۱۶۰

خدمات موسیقی

دائی جان

خرید، فروش و تعمیر

انواع سازهای

سنتی و کلاسیک

نشانی: خیابان کاج

بالا تر از میدان گل‌سها

تلفن: ۸۰۲۲۸۸۹